

Titel: [EliFischerJørgensen1948-51] 038-0130

Citation: "[EliFischerJørgensen1948-51] 038-0130", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1.
Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_038-shoot-wacc-1992_0005_038_EliFischerJogensen1948-51_0130_p1_bP0_TB00002/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

8/7 51

Kære Eli,

Tak for diskussionen i aften, som jeg særlig talt synes var uendydlig udbytterig. Desuden var den en meget væsentlig del af den diskussion mellem os om form og substans, som jeg har ønsket mig i nogen tid, og som jeg heller ikke tror vi kan udrette ret meget længere, hvis dit og mit arbejde skal fortsættes, eller jeg skal måske hellere sige genoptages. Måske begik jeg en fejl over for Lotz ved at blive ved saa længe; jeg kan udmerket godt lide ham, men han er nu en løjerlig fik på mange maader; men det er nu ikke det, jeg vil skrive om.

Jeg skriver fordi jeg synes vi er nær ved en løsning. Hvis jeg på vanlig spørgsfuld måde saa give dig svar på tiltale, kunde jeg sige, at ligesom du sagde, at jeg altid fem minutter efter tager mine indremmelser tilbage igen (eller var det først næste morgen?), saa har du ak saare længe gjort noget ganske lignende! Jeg har i lang tid ikke kunnet begribe, at vi ikke kan snes om en klar formulering af forholdet mellem form og substans, - ja jeg har slet ikke kunnet forstå hvad der er os imellem. Jeg skal gerne indrømme at jeg undertiden er blevet særlig i et træt øjeblik og har sagt til dig at du er traditionel og gammeldags og stadig og gud véd hvad, og det har du altså sammen taget saa pent imod, at jeg har været nær ved mod det samme at være flov over at have sagt det. Der er - og det har jeg nu ogsaa sagt før - ingen der forstår mine synspunkter bedre end du, og netop derfor skulde det være særlig let for dig og mig at finde hinanden - ogsaa i den henseende. Men det underlige er, at det svindeligt har været de samme og stadig de samme argumenter vi tramper i. Jeg vilde inderligt ønske, at vi nu kunde komme ud af stedet. Indtil videre har Fourquet dog hålv været ret i hvad han siger i Journal de psychologie 43.97 (1950): "N.S. Trubetzkoy .. La démarche du créateur de la phonologie a été... 1° de dégager la méthode...; 2° de faire la théorie...; 3° de vérifier et de préciser la théorie sur environ deux cents langues.... L'effort de l'école de Copenhague, qui tente de faire pour la linguistique structurale ce que celle de Trubetzkoy a fait pour la phonologie, paraît moins heureux; il semble qu'on piétine au stade 2."

Resultatet idag er vi nået til før - det er let nok at indse straks bagefter; naar jeg skriver nu er det for at prøve at fastholde det: Beskrivelsen skal begynde med - som det i den sænkede procedure forudsatte - at analysere efter sproglig form, opstille sproglige kategorier i et fortræk hierarki indtil dette er udtømt. Derefter skifter man synspunkt og indfører andre kriterier, dvs man respekterer ikke længere de sprogligt givne kategorier. Det første har vi kaldt form, det sidste substans. Springet ligger dér, hvor vi altid har ment, nemlig ved substansfølgerordenen; den kan og bør især finde sted i tilslutning til hvert trin af foranalysen (f. o. skal ogsaa stavelser beskrives fonetisk, sætninge o. lign. semantisk). Den skal saad beskrive de i form-analysen fundne enheder og kategorier og paavise saad mellem elementer hørende til forskellige saadanne.

Hvis du har lyst til nu at gaa videre med diskussionen, saa det ønske sig om at du tør stilling til dette, blot dette. Jeg v.